

Помагане на другите

Когато се увлечете в изследване на теми, подобни на обсъжданите в тази книга, неизбежно ще почувствате нужда да споделите с други това. Но бързо ще схванете, че мнозинството от хората са затворени за алтернативни идеи. Могат да спорят с вас, да се държат към вас като към чуждак или да ви се изсмеят в лицето. Може би един от десет ще бъде достатъчно непредубеден, за да проведете интелигентен разговор, но от останалите не може да се очаква да бъдат толкова благоразположени. Не всеки е готов да мисли извън установените рамки и колкото по-дълго човек остава с ограничени възгледи, толкова по-трудно му се удава да се освободи от тях. Затова, по-възрастните хора обикновено са по-малко възприемчиви от младите. Най-лошите случаи са всезнайковци с висше образование, които гледат от високо на всеки, който има противно на тяхното мнение. Но няма как да знаете на какво ниво са хората, преди да общувате с тях; затова въздръжте се от оценка, докато делата им не проговорят вместо тях.

Добра новина е, че *някои* отделни хора се събуждат, като откриват, че се намират в положение, подобно на вашето. От друга страна пък, мнозина започват да се изсушават духовно, като стават все по-празни и злобни. Затова не забравяйте, че можете да помогнете само на онези, които желаят това, понеже „да спасите света“ изисква *да спасите себе си*. Няма смисъл упорито да се обезсърчавате от отхвърлянето на помощта ви и насмешките, които можете да срещнете от страна на онези, които не са готови или не желаят да разширят умовете си.

Най-сигурният начин да работите за подобрение на човечеството е да се самоусъвършенствате, да се самообразовате, да станете вещ в предаването на това съзнание на други, които са заинтересовани. По-важно е да изграждате

потенциала си да служите, отколкото да отидете някъде и наслуки да се опитате да направите *добро*. Истинските възможности да „направите нещо“ се появяват, когато се появят – ще бъдете вдъхновен от добра идея и ще се окажете в ситуация, при която ще бъдете в необходимото състояние, за да изпълните идеята. Дотогава се гответе.

Да се самоусъвършенствате означава да станете мисловно по-стабилни и емоционално по-уравновесени, като придобивате мъдрост от наблюдения и преживявания, като особено внимание обръщате на това да работите с хората в съответствие с тяхното ниво на разбиране.

Да се самообразовате означава да учите повече за онова, което наистина е съществено, което наистина се случва в света и в самите вас, за скритите неща, които манипулират хората и които могат да бъдат спрени, само ако те знаеха за тях, и за позитивните принципи, които, ако са познати и се прилагат, биха позволили на човек да напредва в живота по-интелигентно и с по-голяма мощ, а същевременно и с повече състрадание.

Да станете вещь означава да откриете своя ниша за общуване. Някои са добри в изпращането на послания чрез музика или живопис, други – чрез писане, неформални разговори или публични речи. Ако можете да станете подвижен „център за помощ“, където онези, които срещнете и които се нуждаят от малко вдъхновение или помощ да разберат нещо, могат да се възползват от онова, което самият вие сте научили, то това е нещо добро.

Каквото и да научите, бъдете сигурни, че сте го *обмислили*, а не просто запомнили. Потърсете какво обяснява и потърсете какво не може да обясни. С течение на времето талантът ви да различавате истината от измамата ще стане по-голям, което е много важно умение, защото пътят към висшето знание е осеян със съблазни и капани.

Мрежова работа с други, които имат подобна ориентация, прави чудеса. Идеи се подават и се връщат доразвити, нови идеи възникват сякаш от нищото, някой дава идея, а друг се оказва, че

има необходимите умения да я реализира и т.н. Така че, независимо, дали в Интернет или в реалния живот (най-вероятно и в едното, и в другото), вие можете с оптимизъм да се стремите да установите контакт с други хора, като ги издирвате, може би, като си послужите с уеб сайт или блог, за да откриете онези, които биха станали добри членове на екипа. Едва улловими съвпадения по време насочват тези контакти, но трябва да съществува възможност, различна от нула, за да могат изобщо да се осъществят такива контакти – затова, докато вие се грижите за механизма, реалността се грижи за останалото. Вашето духовно семейство съществува в настоящия момент, пръснато по света, и е просто въпрос на време и подготовка, за да се съберете.

Какво може да се направи

Като продължавате своите проучвания, се оказва, че има толкова много неща в този свят, за които можете да научите, например ширеща се корупция, неправда и експлоатация, преди да започнете да горите от желание да „направите нещо“ във връзка с тези проблеми. Може би се разочаровате от това, че повечето хора не виждат истината или че онези, които я виждат, не предприемат повече действия. Цялото това четене, работа в мрежа и разговоране може да ви се стори неефективно използване на време, когато светът сякаш изгаря пред очите ни и действие е нужно сега.

Но именно това нетърпение води до загуба на енергия от разочарование, припряност и самосаботаж. Бъдете мъдри и не забравяйте, че подготовката и правилно избраното време са ключ към ефективно действие и че това време се определя от фактори, които не винаги са под ваш контрол. Преждевременното действие не постига целта, както и протакането.

Когато не се освобождава енергия, тя трябва да се акумулира. Когато моментът за действие не е назрял, извършвайте подготовка за по-ефективни действия. Четене, учене, споделяне, обсъждане, изграждане, работа в мрежа,

използване на различни практики – всичко това са начини за акумулиране на необходимата енергия, която да бъде освободена по-късно, за установяване на средствата, уменията и инфраструктурата, които са ви необходими, за да използвате колкото се може най-добре възможностите, които се появят.

Възможностите са като отворени врати. Не е необходимо да се мъчите да минавате през затворена и заключена врата. Забележете, че човек полага най-неблагодарни усилия в живота си, въпреки вътрешното и външното противодействие, въпреки неохотата, дразнещата интуиция, предупредителните сигнали и нещата, които просто не вървят гладко. Тези пътища са осеяни с препятствия, които увеличават бедата и водят до напразни усилия.

Добрите възможности се откриват, когато застанете пред тях, необходимо е само да минете през вратата. Забележете, че най-удовлетворяващите усилия са придружени от вътрешна и външна помощ, истински ентузиазъм и неща, които по естествен начин си идват на мястото. Всички изпитания по този път служат, за да го направят вълнуващ, и да превърнат усилия в успех.

Както винаги, тук има много рискове, които трябва да се избягват. Първият е да оставите нетърпение, самозалъгване или непочтена мотивация да надделеят над вашата интуиция и по-добра преценка. Това води до избор на погрешна врата или, може би, до преждевременно преминаване през вярната врата. Вторият риск е в пасивното чакане на добра възможност, която да ви извади от хроничното самодоволство. Нека по-подробно изследваме втория риск.

Истина е, че когато някой е на прав път, всичко си идва на местата по естествен начин. Но някои хора използват това като оправдание за самодоволство, мислейки, че след като всичко се проявява, когато му дойде времето, всичко, което трябва да правят, е да седят и чакат. Онова, което те забравят, е, че, ако са на правилния път, е безсмислено да не се движат по него. Като път с изходи: до правилния изход ще стигнете, когато му дойде

времето, но да паркирате и чакате този изход да дойде, това е абсурд.

Необходимо е да използвате една възможност докрай, за да се появи друга, но хора, вече заседнали в коловоза, започват с нулево ускорение, и затова те трябва да стартират процеса чрез скок, като извършат нещо, което е против тяхната воля. Това е просто като да пренасочите фокуса към нещо интересно, и след това да се помъчите да го постигнете.

Да резюмираме: подготовката и действието са еднакво важни, като на всяко от тях е отредено време според обстоятелствата. Време за действие е тогава, когато вашата готовност и ентузиазъм се срещнат с подходящата възможност. Ако срещнете пречки, вместо мобилизиращо затруднение, тогава още веднъж проверете искреността на мотивацията си, изпитайте надеждността на методите си и проверете, дали условията са вече на зрялост, за да приемат вашите усилия. Липсата на напредък произтича от използване на сила за преодоляване на препятствия или пасивно очакване появата на благоприятна възможност. Когато страх от неадекватност ви кара да се въздържате от действие, не забравяйте, че вместо да си хабите времето за оплаквания, по-добре го използвайте за подготовката си. И накрая, знайте, че всичко си идва на мястото най-елегантно, когато полагате позитивни усилия, за да сте достатъчно ангажирани и за да не сте в постоянно очакване на това, което предстои.

Ние, в крайна сметка, сме заинтересувани от действия, които просветляват и изпълват със сила други хора, като им представяме по-правдива алтернатива. За да има помощта някакъв ефект, онези, които я получават, първо трябва да осъзнаят избора, да направят този избор, и тогава да получат онова, чрез което е необходимо да последват този път. Лесно е да се види, че днешното невежество и страдание произтичат от хора, които или не осъзнават избора, или го осъзнават, но не го правят, или го правят, но нямат твърдост или дисциплина, за да го реализират.

Това определя каква е нашата отговорност и каква – тяхната. Нашата отговорност е да просветляваме и вдъхваме сила, а тяхната – да направят избор и да го приложат на практика. Да просветляваме означава ясно да представим избора, а да вдъхваме сила означава да екипираме онези, които са направили избор. Ние не можем да ги насилваме, а само да ги съветваме; не можем да носим тяхното бреме, а само можем да ги подкрепяме.

Игнорирането на тези разлики води до загуба на енергия или до дисфункционална динамика. Погледнете, например, проповедниците или донкихотовските активисти, които се опитват да наложат своите възгледи на други хора, които вече са направили друг избор, или гурутата, които създават нездравословно състояние на зависимост чрез поемане на бремето на своите последователи. За да се избегнат тези заблуди, трябва да знаете кога да информирате, кога да помагате и кога да отстъпите. Всичко това идва с опита, ако се учите от резултатите.

Казано просто, колкото по-силно вътрешният ви ентузиазъм и готовност съответстват на външната необходимост и благоприятна възможност, толкова по-голяма е вероятността да действате в хармония със своето висше Аз. Мотото на този момент:

„Това трябва да бъде направено, изобщо не се съмнявам, че точно това е нещото, което трябва да направя, и аз съм в състояние да го направя. Мотивацията ми идва от сърцето и с охота ще се отзова на неговия призив.“